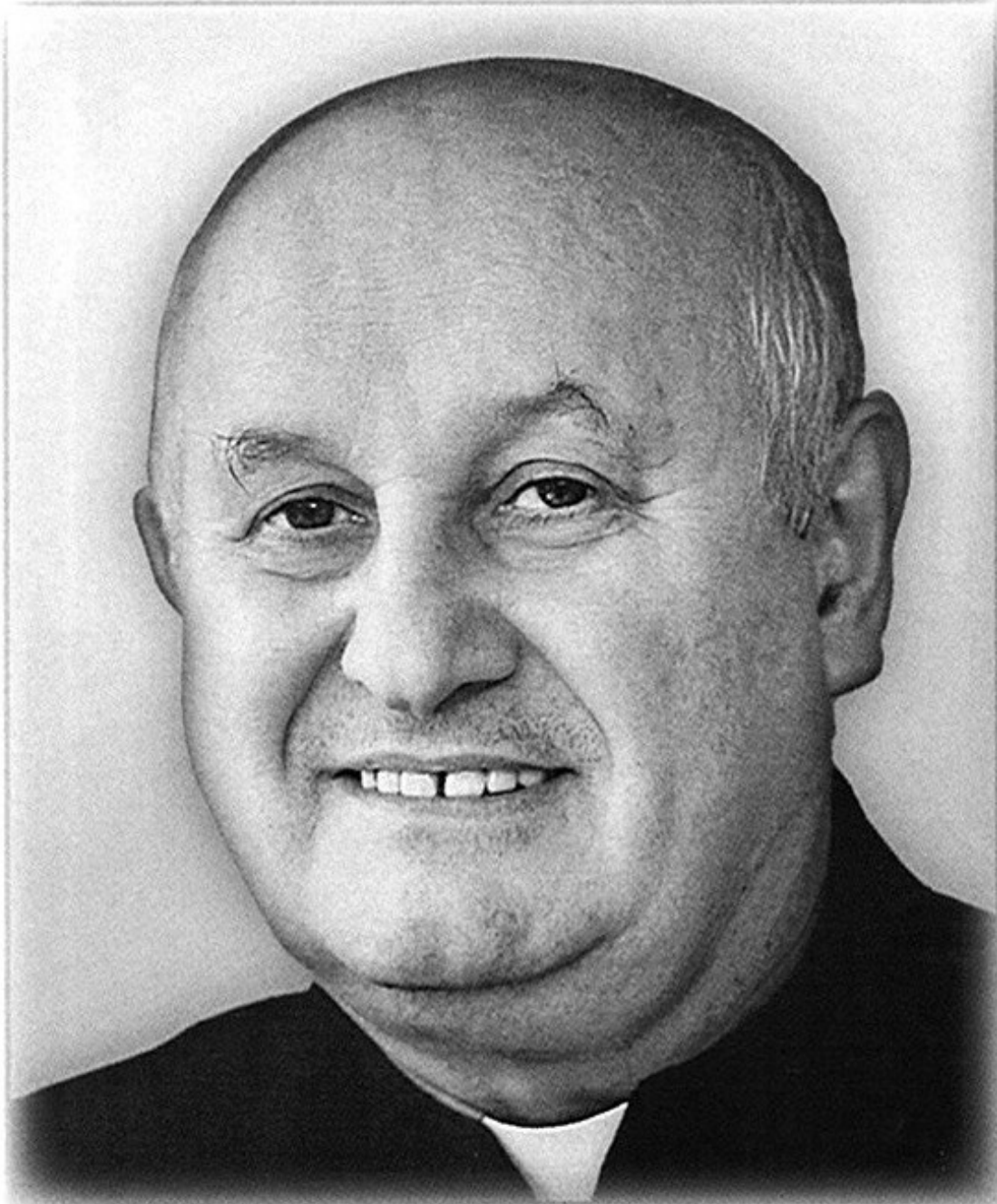

~~~~~

**Miłosierny Boże, spraw,
aby Twój sługa, kapłan Andrzej
którego w ziemskim życiu zaszczyciłeś
świętym posłannictwem,
radował się wiecznie w niebieskiej chwale.
Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.**

~~~~~

ŚP. KS. ANDRZEJ MORAWSKI

Urodził się 22 kwietnia 1951 roku w Raciborzu, jako syn Stanisława, górnika i Otylii z d. Nieszporek. Miał trzy siostry. Został ochrzczony 22 maja 1951 roku w Parafii Najświętszej Maryi Panny w Raciborzu. Do Pierwszej Komunii Świętej przystąpił 12 czerwca 1960 roku, a sakrament bierzmowania przyjął 21 października 1961 roku w Parafii Świętego Antoniego w Rybniku z rąk biskupa Herberta Bednorza. Po bierzmowaniu został ministrantem.

Szkołę podstawową ukończył w Rybniku-Wielopolu, a następnie kontynuował naukę w II Liceum Ogólnokształcącym – obecnie im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego – w Rybniku. Po uzyskaniu w 1969 roku świadectwa dojrzałości z wyróżnieniem wstąpił do Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie. W latach 1970-72 odbył służbę wojskową w Bartoszycach. Świecenia diakonatu przyjął 16 lutego 1975 roku w Wodzisławiu Śląskim, a święcenia prezbiteratu 15 kwietnia 1976 roku w Katowicach. Szafarzem sakramentu święceń był biskup Herbert Bednorz. Studia teologiczne ukończył w 1976 roku pisząc pracę naukową z dogmatyki na temat: „Trynitaryczny kształt Kościoła w świetle Soboru Watykańskiego II”. Stopień magistra otrzymał na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie.

Jako wikariusz pełnił posługę duszpasterską w następujących parafiach: Najświętszego Serca Pana Jezusa w Piaśnikach (1976-1979), Świętego Mikołaja w Bielsku-Białej (1979-1982; obecnie diecezja bielsko-żywiecka), Świętej Jadwigi Śląskiej w Rybniku (1982-1984), Świętego Józefa Robotnika w Rudzie Śląskiej (1984-1988), Najświętszego Serca Pana Jezusa w Chorzowie Batorym (1988-1989). W parafiach posługiwania ksiądz Andrzej katechizował dzieci, młodzież i dorosłych, opiekował się duszpastersko chorymi oraz prowadził grupy ministrantów, Oazy i Dzieci Maryi.

W 1986 roku uzyskał tytuł magistra homiletyki na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie broniąc pracę zatytułowaną: „Troska o kaznodziejstwo księdza biskupa Józefa Sebastiana Pelczara na podstawie jego dzieł”.

W 1989 roku po trzymiesięcznej posłudze wikariusza w Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Czerwionce został administratorem erygowanej Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny w Czerwionce i budowniczym kościoła. W 1991 roku został mianowany proboszczem tejże parafii.

W latach 1992-2001 ksiądz Andrzej Morawski był duszpasterzem w Rosji. Został tam skierowany przez arcybiskupa Damiana Zimonia w odpowiedzi na prośbę administratora apostolskiego w Moskwie, arcybiskupa Tadeusza Kondrusiewicza. Pierwszą placówką objętą w Rosji była Parafia Świętego Mi-

chała Archanioła w Siemionowce w Krasnodarskim Kraju. Pełnił w niej funkcję budowniczego kościoła od 1992 do 1994 roku. Jak zapisał w swojej relacji: „Praca tutaj to praca typowo misyjna. Aktualnie w ciągu miesiąca odprawiam Msze Święte w 16 różnych miejscowościach.” W latach 1994-1996 był proboszczem w Parafii Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Moskwie. Zostało mu także powierzone prowadzenie prac budowlano-adaptacyjnych w nowych obiektach nabytych dla Seminarium Duchownego w Moskwie. Pomagał także w pracy tamtejszej Kurii Biskupiej.

Od 1996 do 2001 roku sprawował obowiązki proboszcza Parafii Matki Bożej Różańcowej i Świętej Barbary w Krasnodarze, równocześnie budując tam kościół. Konsekracja świątyni miała miejsce 3 września 2000 roku. Zarówno inicjatywy budowlane, jak i duszpasterskie wspierane były regularnie przez diecezjan archidiecezji katowickiej, a koordynowane przez wszystkie lata przez ówczesnego wikariusza generalnego, późniejszego arcybiskupa Wiktora Skworca.

Posługa księdza Andrzeja Morawskiego w Rosji zaowocowała wybudowaniem dwóch kościołów oraz zarejestrowaniem i organizacją czterech parafii: w Siemionowce, Krasnodarze, Anapie i Armawirze. W 1997 roku został mianowany dziekanem parafii Północnego Kaukazu. Był członkiem Rady Kapłańskiej, Rady Konsultorów, Komisji do spraw kontaktów z władzami świeckimi Konferencji Episkopatu Biskupów Rosji. W roku 2000 otrzymał godność kanonika honorowego Kapituły Metropolitalnej Katowickiej i uzyskał papieski tytuł prałata honorowego.

Po powrocie do Polski przez kilka tygodni pomagał duszpastersko w Parafii Trójcy Przenajświętszej w Piekarach Śląskich-Szarleju oraz Parafii Świętego Michała Archanioła w Katowicach. W latach 2001-2003 pełnił funkcję administratora, a od 2003 do 2014 roku został mu powierzony urząd proboszcza Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa i Świętego Jana Bosko w Katowicach-Piotrowicach. Od 2001 roku przez cztery lata katechizował w Szkole Podstawowej nr 32 im. Bohaterów Monte Cassino w Katowicach-Piotrowicach. Posługiwał przez lata w stałym konfesjonale Katedry Chrystusa Króla w Katowicach. W latach 2013-2017 był kapelanem szpitalnym w Ośrodku Diagnostyki i Leczenia Chorób Kobiety w Katowicach.

Po przejściu na emeryturę w 2014 roku zamieszkał w Domu Księży Emerytów w Katowicach. Zmarł 8 marca 2024 roku, w 49. roku kapłaństwa, mając 73 lata. Jego pogrzeb odbył się 15 marca w Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa i Świętego Jana Bosko w Katowicach-Piotrowicach. Liturgii żałobnej przewodniczył arcybiskup Wiktor Skworec.

źródło: Archiwum Kancelarii Kurii Metropolitalnej w Katowicach

